

GLAS NARODA

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.
(a corporation)

FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hatan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canado \$3.00
pol leta 1.50
leto za mesto New York 4.00
pol leta za mesto New York 2.00
Evropa za vse leto 4.50
" pol leta 2.50
" četrletna 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvzemski nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopr. tukaj podpis in osoobnosti se ne
priročujejo.

Dopr. naš se blagovno pošljati po —
Money Order.

Pri spremembni kraju naročnikov pro-
stira, da se nam tudi prejmejo
članišča naznani, da hitreje
najdemo naslovnika.

Dopr. in posiljatvam naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"

22 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Drinopoljsko vprašanje.

—
Evropske velesile, ki so tekom cele balkanske krize in vojne igrale kaj čudno, snežno ulogo, so prišle tudi sedaj do globokoumnega zaključka, da jim ne preostra nič drugo kot prepustiti trdnjava Drinopolje Turkom, ki so se na kaj lahko način zopet poslastili od Bolgarije in Srbov osvojenih. Da se bo zgodilo tak, pričajo izjave oficijoznih evropskih listov, ki pravijo, da se sedaj ne bo izvajalo nadaljnje pritisika na Turčijo.

Resnega odpora proti zopetni osvojitvi Drinopolja od strani Turkov se je sploh pričakovalo le od Rusije. Odločujoči faktorji v Petrogradu pa so še pravčasno prišli do prepričanja, da ne bodo niti diplomatični, niti finančniki pritisk na Turčijo napotil sleduje, da bi odstopila mohamedansku svetu tako sveto mestu. Edino sredstvo bi bilo posredovanje z oboroženo silo, kar bi pa iznova izvalo nevarnost velike evropske vojne. Danes ne misli na javnih mestih na Ruskem nič več na to, da bi se pregnalo Turke z oboroženo silo zopet iz Drinopolja.

Pogajanja med Turki in Bolgari se bodo končala, kot kažejo sedaj vsa znamenja, povsem gladko. Turki bodo brez vsakega pomisla kaj radi privili v druge koncesije, aki se jih bo le pustilo v postri Drinopolja, ter bodo to fakto posestno stanje priznale tudi druge države. V tem oziru je najbrž tudi kaj uspešno delovala posebna deputacija drinopoljskega prebivalstva, ki se je osebno zglašila pri vladah vseh velesil.

Javno mnenje v Evropi se je prej izprečenilo v prilog Turkov in ak no be vojaška stranka v Carigradu zopet uprizorila kakje budalosti, bo najbrž za nekaj časa padla zavesa čez balkansko žaloigro. Drinopolje pa ostane Turkom in to je zanje glavna stvar.

Dopisi.

Carapclis, Pa. — Z delom gretkaj bolj pocasi, zatrgadelj ne svetujem rojakom sem hoditi. Podpornega društva nimamo nobenega, ker nas je Slovencev premalo, da bi nas lahko na prste sešeli. Pred kratkim nas je bilo nekaj več, misili smo, da si ustavnivo podporo društu, pa je naenkrat odšlo nekaj mladih fantov za dekleti in nas pustilo na cedilu. — Gleda devete glavne konvencije J. S. K. Jednote se popolnoma strinjam z dopisnikom, da bi se smrtnina znižala, podpora povisala in bi podporno plaćevala Jednota. Želim, da bi "Glas Naroda" še ostal glasilo naše slavne J. S. K. Jednote. Podzdrav vsem delegatom, članom in ostalim rojakom! — Mihail Le-

nareč.

pal je z zobmi, dušček tako svojo strast in je s tem zbudil Kazakino. Zbudila se je in na njem nežem, kakor zarja rožnatem obrazu so se razcevle njene oči kakor plavice. Zapazila ni Alhalo in ponudila kanu svoje rudeče ustnice.

"Pusti me!"

"Alah..."

"On ve..."

Z urnimi koraki je šel kan k bregu in se je strmoglavl v globino. Sin ga ni mogel zadrsati, ker ni bil več časa... In zopet ni bilo ničesar slišati od morja, niti krik, niti šuma, kdaj je padel v vodo. Samo valovi so še vedno pljuskali tam in veter je godel divje pesmi.

Dolgo je gledal Talajk Alhalo v nižino, potem je rekel glasno:

"Daj tudi meni tako neomahljivo sreco, Alah!"

Potem je odšel v temno noč.

... Tako je končal kan Mosolajma el Asvab in je postal v Krimu kan Talajk Alhalo... "

In ko je zapazil kanov sin, da je zaostala, jo je vprašal:

"Ali se bojš?"

Ozrla se je vanj s svojimi blijskojčimi očmi ter mu pokazala svojo okrvljeno nogo...

"Daj, ponesem te!" je rekel Alhalo in je iztegnil roko proti njej. Toda dekla je objelo vrat svojega starega orla. Kan je je vzdignil na svojih rokah kakor pero in jo je nesel; in slomeča mu na njegovih rokah, je odmikala veje od njegovega obraza, da bi ga ne zbole v oči. Dolgo so hodili tako, in glej, že je bilo slišati v daljavi bobnjenje morja. Tedaj je rekel Talajk, ki je šel za njima po stezi:

"Daj da grem pred vama, ker sicer me sili, da ti sumem kindžal z vrati".

"Pojdi! Allah te bo kaznoval za to željo ali pa ti odpusti — kakor je njegova volja, — jaz, twoj oče, ti odpuščam, saj vem, kaj je ljudben."

In potem se je razprostrel pred njimi tam spodaj samotno, črno, brezbrzno morje. Votto so peli njegova valovi prav tam v nižini skalovja, temno, hladno in strašno je bilo tam spodaj.

"Pozdravljen!" je rekel kan in je poljubil deklico.

"Pozdravljen!" je rekel Alhalo ter se je jaj je knalonil.

"Vrzita me!" je rekla potem.

Alhalo je iztegnil roke proti njej in je vzdihnil; kan pa po je prijet krepko z rokami k svojim prisim, poljubil jo je, dvignil nad svojo glavo ter jo zagnal s skale v globino.

Tam je pljuskalo in polovalo tako šumno, da nista slišala, kdaj je pripeleta do vode. Tudi krika nista čula nikakega. Kan se je zgrudil na kamnenje ter je gledal v nižino, v temo in daljo, kjer se je mešalo morje z obliko, odkoder so šumno pluli zamolklo žubreči valovi in je vlekel veter, razpihovale sivo kanovo brado. Talajk je stal nad njim, nepremično in tiko kakor kamen; zakril si je z rokami obraz... Minavel je čas, in po nebu so plaval obliki, ki jih je gonil veter druga. Temni so bili in težki, kakor misli starega kana, ležeciga na visoki skali nad morem.

"Pojdiva, oče!" je rekel Talajk.

"Počakaj", je šepnil kan, kakor da posluša nekaj. In zopet je prešlo mnogo časa; spodaj so še bolj pljuskali valovi, veter je tresal ob skal in je šumel v drevju.

"Pojdiva, oče!" je rekel Talajk.

"Počakaj", je šepnil kan, kakor da posluša nekaj. In zopet je prešlo mnogo časa; spodaj so še bolj pljuskali valovi, veter je tresal ob skal in je šumel v drevju.

"Pojdiva, oče!"

"Počakaj se!"

Še večkrat je rekel Tajlak Alhalo:

"Pojdiva oče!"

Kan pa se ni zganil z mesta, kjer je izgubil radost svojih poslednjih dni.

Toda vse ima svoj konec! Vstal je starce mogočno in ponosno, nameril svoje obrvi in rekel zamolko:

"Kaj, ali jo ubivja?"

"Ne morem ti je dati, ne morem", je rekel kan.

"A jaz ne morem tega več prestatati — daj mi jo, ali pa mi iztrgaj sreč iz prsi..."

Kan je molčal.

"Ali pa jo vrziva z gore v more!"

"Vrziva jo z gore v more", je ponovil kan sinove besede, ki so glasile kakor odmenje Talajkovega glas.

In potem sta šla v harem, kjer je Kazakinja že spala na tleh na dragoceni preprogi. Ustavila sta se pred njo in sta zrila nanjo; dolgo sta jo gledala. Starem kanu so tekle solze iz oči, padale so na njegovo srebrno brado in so blestele v njej kakor biseri; sin je stal poleg z žarečimi očmi, skri-

"očel!". Ničesar drugega ni mogel izpregoniti, ker ni mogoče ničesar reči človeku, ki se mu je nasmehnila smrt, ničesar takega mu ne moreš povedati, kar bi mu vrnilo v dušo ljubezen do zivljene.

"Pusti me!"

"Alah..."

"On ve..."

Z urnimi koraki je šel kan k bregu in se je strmoglavl v globino. Sin ga ni mogel zadrsati, ker ni bil več časa... In zopet ni bilo ničesar slišati od morja, niti krik, niti šuma, kdaj je padel v vodo. Samo valovi so še vedno pljuskali tam in veter je godel divje pesmi.

Dolgo je gledal Talajk Alhalo v nižino, potem je rekел glasno:

"Daj tudi meni tako neomahljivo sreco, Alah!"

Potem je odšel v temno noč.

... Tako je končal kan Mosolajma el Asvab in je postal v Krimu kan Talajk Alhalo... "

In ko je zapazil kanov sin, da je zaostala, jo je vprašal:

"Ali se bojš?"

Ozrla se je vanj s svojimi blijskojčimi očmi ter mu pokazala svojo okrvljeno nogo...

"Daj, ponesem te!" je rekel Alhalo in je iztegnil roko proti njej. Toda dekla je objelo vrat svojega starega orla. Kan je je vzdignil na svojih rokah kakor pero in jo je nesel; in slomeča mu na njegovih rokah, je odmikala veje od njegovega obraza, da bi ga ne zbole v oči. Dolgo so hodili tako, in glej, že je bilo slišati v daljavi bobnjenje morja. Tedaj je rekел Talajk, ki je šel za njima po stezi:

"Daj da grem pred vama, ker sicer me sili, da ti sumem kindžal z vrati".

"Pojdi! Allah te bo kaznoval za to željo ali pa ti odpusti — kakor je njegova volja, — jaz, twoj oče, ti odpuščam, saj vem, kaj je ljudben."

In potem se je razprostrel pred njimi tam spodaj samotno, črno, brezbrzno morje. Votto so peli njegova valovi prav tam v nižini skalovja, temno, hladno in strašno je bilo tam spodaj.

"Pozdravljen!" je rekel kan in je poljubil deklico.

"Pozdravljen!" je rekel Alhalo ter se je jaj je knalonil.

"Vrzita me!" je rekla potem.

Alhalo je iztegnil roke proti njej in je vzdihnil; kan pa po je prijet krepko z rokami k svojim prisim, poljubil jo je, dvignil nad svojo glavo ter jo zagnal s skale v globino.

Tam je pljuskalo in polovalo tako šumno, da nista slišala, kdaj je pripeleta do vode. Tudi krika nista čula nikakega. Kan se je zgrudil na kamnenje ter je gledal v nižino, v temo in daljo, kjer se je mešalo morje z obliko, odkoder so šumno pluli zamolklo žubreči valovi in je vlekel veter, razpihovale sivo kanovo brado. Talajk je stal nad njim, nepremično in tiko kakor kamen; zakril si je z rokami obraz... Minavel je čas, in po nebu so plaval obliki, ki jih je gonil veter druga. Temni so bili in težki, kakor misli starega kana, ležeciga na visoki skali nad morem.

"Pojdiva, oče!" je rekel Talajk.

"Počakaj", je šepnil kan, kakor da posluša nekaj. In zopet je prešlo mnogo časa; spodaj so še bolj pljuskali valovi, veter je tresal ob skal in je šumel v drevju.

"Pojdiva, oče!"

"Počakaj se!"

Še večkrat je rekel Tajlak Alhalo:

"Pojdiva oče!"

Kan pa se ni zganil z mesta, kjer je izgubil radost svojih poslednjih dni.

Toda vse ima svoj konec! Vstal je starce mogočno in ponosno, nameril svoje obrvi in rekel zamolko:

"Kaj, ali jo ubivja?"

"Ne morem ti je dati, ne morem", je rekel kan.

"A jaz ne morem tega več prestatati — daj mi jo, ali pa mi iztrgaj sreč iz prsi..."

Kan je molčal.

"Ali pa jo vrziva z gore v more!"

"Vrziva jo z gore v more", je ponovil kan sinove besede, ki so glasile kakor odmenje Talajkovega glas.

In potem sta šla v harem, kjer je Kazakinja že spala na tleh na dragoceni preprogi. Ustavila sta se pred njo in sta zrila nanjo; dolgo sta jo gledala. Starem kanu so tekle solze iz oči, padale so na njegovo srebrno brado in so blestele v njej kakor biseri; sin je stal poleg z žarečimi očmi, skri-

"očel!". Ničesar drugega ni mogel izpregoniti, ker ni mogoče ničesar reči človeku, ki se mu je nasmehnila smrt, ničesar takega mu ne moreš povedati, kar bi mu vrnilo v dušo ljubezen do zivljene.

"Pusti me!"

"Alah..."

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

MADZORNIKI:

Predsednik IVAN GEMEL, 807 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn. Box 612.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 624.
Pomozni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1806 St. Louis St.
Magazinik: IVAN GOZZE, Ely, Minn., Box 198.
Hranišnik: ALOJS VILMAR, Lorain, Ohio, 1769 St. Louis St.

VRNOVNI ZDRAVNIKI:

DR. MARTIN K. IVEC, Jersey, Ill., 806 No. Chicago St.

MADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 625.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 — Tenth St.
FRANC SPHRAR, Kansas City, Kan., 425 No. 6th St.

POROTNIKI:

IVAN KERZBNIK, Harrison, Pa., Box 128.
FRANK GOZZE, Chisholm, Minn., Box 718.
MARTIN KOCHMAR, Pueblo, Colo., 1219 Miller Ave.

Vsi dopisi naj se posiljajo na glavnega rojaka, vse denarne posiljave na glavnega blagajnika Jednote.

Društvene glasile: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Streljati je hotel 10letni deček nekega posestnika v Cirečah pri Kranju, kjer se sedaj gradi vodovod in razstreljujejo skale z dinamitonu. Deček je napoinal votel ključ z žlepom in smodnikom, votlino ključa zabil ter začgal. Pri eksploziji odtrgalo mu je 2 prsta na desni roki.

Ogenj. Dne 19. avgusta okrog 10. ure je začelo goreti v Zasipu pri Bledu št. 59. V kratkem sta bila vpepeljena hiša in hlev posestnika Josipa Primožiča. Skode ima gospodar 5000 K, zavarovan je bil pri banki "Slavija" za 6000 kron. Na lice mesta prihitevša domača požarna bramba je omejila ogenj na omenjena dva objekta. Kako je nastal ogenj, se ne ve. Pripominjam le, da so bili doma sami otroci, starši so šli po delu od doma.

Nesreča. Dne 20. avgusta je ponesrečil Jakob Mikolič, delavec v grajskem peskolomu v Soteski na Dolenjskem. Prišel je v strmem klancu pod voz, naložen s peskom. Težko ranjenega so prepeškovali v kandinski bolnič.

Nesreča. V Trebnjem pleskajo cerkveni zvonik. Dne 20. avgusta je v to svrhu krovcev J. Kovačič iz Tržiča odkril kakih 12 kilogramov težko ploščo na zvonikovi strehi, pri tem se mu je plošča izmaznila iz rok in v vso silo padla na tla in priletila na glavo Illetnemu šolskemu učencu Albinu Peče v Kodin, ki je z drugimi otroci stal pod zvonikom. Plošča mu je vsekala globoko do možgan segajočo rano. Dečku je takoj bil z pomoci zdravnik dr. Watzke, a ni mnogo nade, da bi okrevljal. Dečkovega brata je lani v Ameriki povozila železnica.

Nesreča za nesrečo. Na Javoriku na Gorenjskem se je do smrti pobil 32letni dñnar Ignacij Grošelj vsled pjanosti. Neki biecklist je poskodoval na glavi širiletno hicerko postajenecnika. Na Koroški Beli se je fantom, ki so streljali zaradi domačega ženjanja, po neprevidnosti vžgal smodnik. Dva fanta sta precej oprečena in sta moralna v tovarniško holnišnico iti se zdraviti. Zraven bodo imeli še vse neprjetnosti z oblastmi.

Umrl je dne 20. avgusta v Kranju Franjiček Kummer, bivši dekan in župnik v Stari Loki. Rojen je bil dne 6. maja 1841 v Kranju, v mašniku posvečen 1. avgusta 1864. Služboval je kot kapelan v Višnji gori in v Št. Vidu pri Zatjehini, potem kot župnik v Mošnjah, kot dekan na Vrhniku in Stari Loki. Leta 1910 je stopil v pokoj in se naselil v Kranju. Veliko zaslug si je pridobil s tem, da je sezidal veličastno resarsko cerkev na Brezjah.

Umrl je v Ljubljani po dolgem bolehanju Fran Pogačar, dolgoletni zvesti uradnik tvrdke Toen-nies.

Iz Novega Vodmata. V dolenskih toplicah si zdravita svoje bolne ude na dejelne stroške Ivan Oreh in njegova žena Luceja. Izraza zadnjega časa, ko je bil degradiran od podžupana moščanskoga zaradi volilne sleparjevi pri občinskih volitvah v Mostah, ga je od same žalosti zadel mrtvoud. Zgubil je volilno pravico za celih 6 let. Pravijo, da ga je njegova žena spremila le samo zato, ker se boji, da bi si med potjo ne vzel življenje, ker bi bilo to za krščansko obitelj sramotno. Nje-

čekov s poveljem došlo po pošti, da se naj v 14 dneh plača. Plačaj, če moreš!

Tatinska družba. Iz Trbovelja. Orožništvo se je posrečilo, priti na sled neki tatinski družbi, ki se je klatila in kradla po tukajšnji okolici, zraven sta neki tudi dve slaboglasni ženski, kateri pa sta jo popihali pred orožnikom s svojo nečedno družbo proti Kranjskem. Posrečilo se je edino dobiti nekega Zupančiča, ki je prav spretno orožnico za nos vodil.

25letnica mašništva. Artiče pri Brezicah. Tukajšnji župnik Anton Bulkovič je obhajal 25letnico mašništva s svojimi sošoleci iz sekovske škofije, ki so ta dan iz več ali manj daljnih gornještajerskih krajev prihiteki k nam v Artiče, da se tukaj skupno s svojim duhovnim sobratom vsevišnjemu zahvalijo za vse tekom 25 let prejte milosti. Te slavnosti, ki je kaj lepo uspela, sta se uddežila tudi hežiški dekan J. Mešiček in studenjski župnik M. Horvat, nekdanja župnikova sošolea, a povzdigovali so jo slavoloki, zastave, gromenje topičev, krasno petje domačega pevskega zborja ter milodonečne zvonjenje novih artiških zvonov. Slovesno mašo je pel domači župnik ob asistenci svojih došlih sošolcev: M. Ljubša, kurat v Karlovcu v Gradcu, pa je v gibanjem govoru obrrazil pomen jubileja. Cerkev je bila ljudstva, katero ob nedeljni.

Štitnikrat v enem tednu so zvenci zapeli smrtno pesem. Iz Št. Jurja na Taboru. Umrla je vdova Alojzija Drobč (Kovačiča) iz Lok. Nezavestno, od kapi zadeto, so jo našli na nadhaju. Bila je rodom Nemka, kar se ji je poznamo pri govorjenju. Po večmesiščni bolezni je izdihnila v 22. letu svoje starosti vrla dekliva Viktorija Čakar iz Kaple. Jetika jo je spravila pod zemljo. Premi mlad posestnik iz Lok Ludvik Dmolski in zapustil ženo, s katero se je poročil še le pred adventom. V celjski bolnišnici je smrт pokosila 20letnega mladenca Avguštinu Hanžiča. Prepeljali so ga domov in ga z velikim sprevidom pokopali. Rajni je bil zgleden član Mladenske družbe, nosil je na prsh znak, abstinentov, nastopal je pri društvenih shodih ter govoril rad zlasti o alkoholu. Bil je tudi na Gornjem Stajerskem; med tamošnjimi rudarji je pretrpel veliko zbadanja, pa ostal že značajen in odločen v boju za slovenski jezik. Med otroci je razsajal oslovske kaščel in črne koze, ki pa niso zahtevali žrtev.

ŠTAJERSKO.

Umrli sta v Ljutomeru Ana Lašč, soprga kolarja, in Terezija Štefančič, vdovljena Tratnik.

Nevihta, tčca, strela, Dne 9. avgusta proti večeru je po Murškem polju divjala silna nevihta.

Po nekaterih krajih je toča na prvej škode na ajdi in koruzi, v Kokorjih pa je strela ubila 17letno Josipino Loparnik, dekol pri posestniku Nedeljkovi, in je bila pri priči mrtva.

Vtrala je v Sv. Antonu na Pohorju Marija Stibler, roj. Hauptman, zadnja tetu znanih Hauptmanov v Puščavi in pri Sv. Križu nad Mariborom; doživelja je 76 let in 11 mesecev.

Ferčka. Gaberke pri Šoštanju. V tukajšnji cerkvi se je poročil naš vrli rojek Ignacij Zajc z gd. Marjetico Oštr. Na gostišči se je nabrazo za dobre namene 10 K.

Požar. Iz Konjice. Dne 10. avg. je ob 8. uri začela goreti Ogrizekova viničarska koča na Dobrnu. Vzrok ognja ni znan. Možče je ludobuna roka nalašč zahtevala ogenj.

Nešreča. Dne 9. avgusta je bilo v celjski okolici hudo neurje. Velika nešreča je zadela posestnika Frana Šribarja, po domači Vrežerja, v vasi Dobrova. Proti šestiuri je strela udarila v gospodarsko poslopje, kjer so ravno kontavali pšenično mladatev. Naenkrat je bilo celo poslopje v ognju in je zgorelo do tal z vsemi letosnjimi pridelki. In zgorel je tudi kozolec poln ovsja in detelje. Iz hlevov so z največjo težavo rešili živino, a pri tem je dim in plamen že tako omamil dva vola, da sta se morala oddati mesarju; tudi dvoje prasjet je pri tem zgorelo. Nevarnost je bila za celo vas in le neumornemu trudu vaščanov in ognjegasev se je posrečilo ometiti ogenj, k čemer je mnogo pripravil hud naliv.

Zaosten dogodek iz Lokarja, ki spada v poglavje zločinov. Še ni izvedena preiskava o umoru Julijane Toplišek in že so v topokljane osobe izsledile na isti zemlji detomor, katerega je storilka priznala; bil je eno leto prikrit oblastem. Zdaj je še pa domnevanje, da je eden zločin posledica drugega. Strašno, če bi bilo poslednje!

Hud naliv. Iz Dobrne. Dne 10. avg. ob pol 8. uri nas je huda nešreča zadel. Prihrula je nevihta in kakih 10 minut je padala goštoča, ki je vse pobilia, med hudem nalivom. Kar ni toča poltolka, je pa voda poplavila in pomandrala. Vinogradi so docela uničeni. Ker se nismo žita spraviti vsled devizja, je tudi tisto večinoma uničeno. Zdaj je štejemo več slabih letin in davki nas vedno bolj in bolj tlačijo. Ravnorok je za veliko korbo davčnih

javnega nasilstva 32 let starega Ivana Poljančica iz Malega Lošinja in ga je skušala spraviti po zelenici v Gorico v zapor. Poljančič nemara ječa ni nič kaj dišala in je skočil blizu Podmeleca iz vlaka. Beg pa se mu ni obnesel, kajti možak se je tako pobil na glavi, kolennih in rokah, da je obležal kakor mrtev in namesto v ječu so ga poslali v bolnišnico!

Tatinska družba. Iz Trbovelja. Orožništvo se je posrečilo, priti na sled neki tatinski družbi, ki se je klatila in kradla po tukajšnji okolici, zraven sta neki tudi dve slaboglasni ženski, kateri pa sta jo popihali pred orožnikom s svojo nečedno družbo proti Kranjskem. Posrečilo se je edino dobiti nekega Zupančiča, ki je prav spretno orožnico za nos vodil.

Samcmer. 27letna Am. Premrov iz Rocola št. 112 je v samozmernilom namenu spila steklenico strupa. Prepeljali so jo takoj v bolnišnico in ji skušali rešiti življenje. Sprali so ji želodec, a bilo je že prepozno. Umrla je že eno uro pozneje.

Oh, ta ljubezen. Ermilia Seemann, 33letna artistinja, je že 6 mesecev živila v Trstu skupaj z artistom Karloš Variseom iz Benetk. Napravila sta tudi turnejo po Italiji. Kar naenkrat pa se je Seemannova naveličala svojega dosedanjega ljubimca in pretrgala z njim vse zvezce, kar je Varisea silno užalostilo. Počakal je Seemannova pred kavarno Eden, a ta ga je energično odklonila. Zato se je vtipotil v njeno stanovanje in izjavil: "Ali boš moja ali pa nikogar!" Seemannova ga je naznaniila policija.

Nasinež. Karol Klun, zidar po poklicu, iz Kjadina, je stanoval skupno s svojim starim očetom Ivanom Klunom in tetjo Elizo Zagagna. Mesto da bi pomagal svojemu staremu očetu, se je izogibal dela, kjer se je le mogel v hotel, da bi ga vzdrževala starci oči in teta. Ker pa ni bil od njiju nujkega donarja, ga je tako ujezilo, da je začel razsajati kakor kak divjak in groziti, da razbije vse pohištvo. Poklicati so morali stražnika, ki je nasilnega Kluna odpeljal na policijo.

V sanjah je videla umrati mati. V noči 12. avgusta se je sanjalo v Padovi neki gospoj, ki je rojena Tržačanka, da je padla njena mati, ki je živila v Trstu pri drugih ljudeh, z okna in se ubila. Gospa se je prebudila po tezkom snu in je tresoče se povredila možu o dogodku, ki ga je videla v spanju. Mož se je nekoliko smejal ženinom sanjam, slednje pa ji je vendar dovolil, da sine v Trstu k materi, ki je gotovo zdrava kakor riba v vodi. Gospa je res odpotovala in v Trstu je izvedela, da je mati ono niso umrla. Lahko si je misliti žalost hicerke, kateri niso bili ničesar javili o smerti, ker je bila starca nekan založila njen naslov.

NA PRODAJ.

Lepo urejeno posestvo z vsem potrebnim gospodarskim poslopjem je na prodaj. Vse je novo izdelano, poleg zelenice in glavne ceste v vasi Breg pri Zidanem mostu na Spod. Stajerskem. Najlepša prilika za narediti gostilno. Kedor izmed rojakov želi kupiti to lepo posestvo v najlepšem kraju, naj ne zamudi te lepe prilike, ki se mu sedaj nudi. Za natančnejšo pojasnila obrnite se na naslov:

John Widmar,
742 Holmes Ave.,
(4-6-9) Indianapolis, Ind.

POZOR, SLOVENSKI GOZDARJI!

Tukaj potrebujemo 20 mož za zagati loge. Plača je \$1.40 od tisoč čevljev. Stalno delo za več let. Lep gozd, večinoma jelševje in le malo trdrega lesa. Torej fino za delati. Če kdo želi podrobnosti, naj piše na:

Louis Turnšek,
Camp 3, Crestmont, N. C.

SALOON NA PRODAJ.

Podpisani naznajanji rojakom po Collinwoodu in Clevelandu, da prodam iz proste roke svoj na novo urejen saloon. Lepa in dobra prilika za poštenega Slovencea. Saloon je tik tovarn Lake Shore zelenic in od teh delavev najbolj obiskan. Kedor se hoče prepričati, naj pride pogledati opoldne ali pa zvečer. Proda se iz vzroka, ker sedanji lastnik ne more obnoviti licence radi državljanstva v luknjo.

Urban Praznik,
15417 Hale Ave., Collinwood.
(4-6-9) Cleveland, Ohio.

Isčem JOHNIA ISKRA. Svoječasno sva bila skupaj na Green Ridge, Ind., in pred 7. meseci je bil v Weirton, W. Va. Prosim cenjene rojake Slovence, kateri Hrvate, če kdo ve ve za njegov naslov, da mi poroča, ali pa naj se sam javi. — Sam Popovič, Box 267, Chester, W. Va. (4-8-9)

ISČEM SLUŽBO.

Pretečeni mesec sem prisel šele iz starega kraja. Izčen sem v trgovini z lesom, bodisi v sumi, na zagi, v skladisču ali na dipi. Govorim slovenski in nemški jezik. Pišite na zdolaj navedeni naslov.

John Andolšek,
8101 Etna St. R. D., Newburgh,
Cleveland, Ohio.

OGLAS.

Cenjeni sloveni v zvezdarskih in hrvatskih podpornih in pevskih društvenih oporocam za občino naroci. V zalogi imam vse kar potrebujejo posamezne ali posebne društva. — Vzorec posiljam poštne prostote. Pišite, moj postupnik je: LOCK B X 328.

Trgovec z zlatnino M. POGORELC, 29 E. Madison St. — Room 1112, Chicago, Ill. Opomba: Pazite na oglas v sohotnih številkah.

SVARILLO ROJAKOM!

Rojak Anton Korenčan nam je poslal pismo, katero je dobil iz Berolina in v katerem se mu ponuja srčke ogrske razredne loterie. Cela stvar je čisto priprosta sleparja, katero uganja neka organizirana banda z namenom, da spravi iz žepa delavca-trpina težko zaslužene groše. Kot že večkrat, opozarjam tudi sedaj rojake, naj se ne puste loviti na take limanice. Povsem jasno je, da bi dobili oni, ki bi poslali denar, niti srček, najmanj pa eventualnih dobitkov. Rojaki naj vržejo takia pisma v peč!

Iščem svojega bratrancega VALENTINA ČUFER. Pred petimi leti je prišel v Združene države in kjer se sedaj nahaja, ne vem. Prosim cenjene rojake rojake, če kdo ve, da mi javi. — Ivanka Čufar, Care of Anton Jeran, Box 485, Fairchance, Fayette Co., Pa.

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

Spisal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" priedil J. T.

(Nadaljevanje.)

— Proklet, mislim, da jo je pogrelo — se je nmešal Zbadač, katerega je pripovedovanje vidno zanimalo. — Ubogi otrok, to si se tresel, kaj ne?

— Kako se je končalo? — je vprašal Rudolf razburjen.

— Hudo je bilo, hudo — se je nasmehnila Marijina Cvetlica. — Vedela sem, da bi bila ravno tako tepena za tri koščke kot za enega, zato sem pojevala še tretjega.

— Tako je prav, otrok.

— Ko je opravila svoje delo, je prišla kmeni. Snedla sem za več kot sem skupila. Starka me je prijela za roko in me peljala proti domu. Misliš sem, da bom omahnila po tleh, tako zelo sem se jo bala. Bil je ravno Novega leta dan, na Pont-Neuf so stali šotori, polni igrač. Kako so se mi dopadle take stvari.

— Ali nisi imela še nikdar nobene igrače, Plesalka?

— Jaz? Kaj se ti blede? Ko bi mi jih dal? Slednji sva prišli domov. Ceravjo ji bila huda zima, sem imela na sebi samo pletneno oblačilec brez srajce in nogavie; nosila sem prostorne lesene opance. Najbolj sem bila v strahu zaradičige, ker se Sovo ni jezila, ni klela, ne krčala, ampak venomer je nekaj šepetalam sama s seboj. Na poti mi je bilo odletelo z noge obuvalo, pa se ga nisem upala pobrati. Ko sva stopili v sobo, je noga krvavela.

Zbadač je znova udaril po mizi in zasikal skozi zobe: — Hujša da psa je bila ta baba. Kar speče me pri sreči, če si predstavljam staro epernicino in ubogega otroka.

— V hiši je bila gostilna; naj prej me je peljala v njio in spila vrčenjanja.

— Ce bi ga jaz spil naenkrat toliko, stavim, da bi se mi zmračilo pred očmi.

— Sovo je šla vedno napol pijana spat. Mogoče me je tudi tako preteplala. Ko je zaprla vrata za seboj, sem se vrgla pred njo na kolena in jo začela prosiči milosti. Ona je kar naprej polglašno marmurala: — Kaj naj počneš z njo? Z sladkosnedine? Kaj naj storim? — Obstala je pred menoj in zapicila vame svoje okroglo, zeleno oko. Jaz sem še vedno klečala. Nato je stopila k omari in vzela iz nje male klešče.

— Klešče! — je vzkliknil Zbadač.

— Da, klešče!

— Kaj je nameravala?

— Ali te je hotela tolči? — je vprašal Rudolf.

— Ščipati! — se je oglašil Zbadač.

— Da.

— Lase ruvati!

— Se nisi uganil.

— Kaj pa?

— Zobe!

Zbadač je tako grozovito zaklel, da so ga pogledali vsi gosti.

— Kaj ti je? — je vprašala Plesalka.

— Kaj mi je? Na košce bi raztrgal Sovo, če bi jo dobil. Kje je?

— Ce jo dobim, bo v trenutku mrzla.

Banditove oči so se zalile s krvjo.

— Ali ti je baba res izruvala zob? — se je oglašil Rudolf neštrpno.

— Da, pa je morala iti parkrat ponj. Moj Bog, kako je delala! Glavo mi je stiskala s koleni, in toliko časa šarila po ustih, dokler ga ni zgrabila. Nato mi je rekla, da bi me še bolj prestrašila: — Sedaj ti bom vsak dan enega izruvala in ko ne boš imela nobenega več, te bom vrgla v vodo. Ribe se bodo maščevala nad teboj, ker si prodajala črve za ribolov.

— Ti prokleta epernicino! Ubogemu otroku gre ruvati zobe — se je hudoval Zbadač. — In kaj si storila potem?

— Imela sem dovolj. Namesto, da bi šla drugi dan po črve, sem se napotila proti Panteonu. Cel dan sem bežala iz strahu pred Sovo. Rajše bi umrla, kot da bi ji zopet padla v kremlje. Noč sem prebjelo pod neko skladovnico lesa. Ker nisem imela nicesar za jesti, sem poskušala griziti drevesno skorjo, pa ni šlo. Bilo mi je še precej toplo in če bi imela le malo brane, bi bila zadovoljna.

— Meni se je ravno tako godilo v peči za mavec.

— Drugi dan si nisem upala na presto mleč, da preži name iz za kakoge oglja Sovo.

— Prosim te, ne omeni mi več te babe; kri mi stopa v oči.

— Naenkrat je začel lajati pes. Prihajal je vedno bližje in bližje, toda k meni se ni upal, sama ne vem zakaj; smejal se boš Zbadač.

— Tebi se mora človek vedno smejati, ker si dobro dekle. Pri moji veri, žal mi je, da sem te udaril.

— Zakaj bi me ne? Saj nimam nikogar, ki bi se zavzel zame.

— Kaj pa jaz? — se je oglašil Rudolf.

— Dobri ste, gospod Rudolf, toda niti jaz niti Zbadač nisva veda o Vaši navzočnosti.

— Naj bo že kakor hoče, žal mi je, ker sem te udaril — je ponovil bandit.

— Pripoveduj dalje, otrok.

— Takrat je nekdo spregovoril: "Moj pes laja; nekdo mora biti na dvorišču." — Tatovi so, je rekel nek drugi in zaklical psu: "Išči Išči!" Jaz sem zakričala. "Čuj! Zdi se mi, da je otrok?" Ko so spravili psa nazaj, sem se splazila iz skrivališča in obstala pred debelim možem in njegovim sinom. "Kaj iščeš na mojem dvorišču, tatico?" me je vprašal mož. Oh, dobiti gospod, cel dan in celo noč nisem nič jedla! Sovi sem ušla, ker mi je izrovala zob in me hotela vreči ribam. Ker nisem mogla drugam iti, sem prenočila pod Vašo skladovnico. Mislim, da to ni ničesar slabega. Lesni trgovci je rekel dečku: "Ne vratjam jii; krasti je hotela in nič drugačega."

— Jaz bi mu dal — je zopet vzkliknil Zbadač — kaj bi les osem letnemu otroku?

— Saj je bila res nemnost. Še celo sin je rekel očetu: "Les, da bi kradla? Kako neki? Saj še polena ne nese." — "Prav imaš", je pritrdil debeluh, "toda pomisli, da otroci pomagajo staršem." Danes so jo postali sem na prežo, jutri mi že lahko unesijo celo skladovnico. Policijskega komiraša bom obvestil, pa bo.

— Lesni trgovci je bil pa res bedak!

— Peljali so me na policijsko stražnico. Povedala sem vse, kar sem vedela, tudi to, da sem brez doma. Nato so mi rekli, da bom morala estati zaradi potepušča do šestnajstega leta v poboljševalnici. Sodnikom sem se zahvalila za dobroto. V ječi je bilo dovolj za jesti in tudi tepel me ni nikdo... Sicer sem se pa naučila šivati. Škoda, da sem bila prevečlena in sem rajščice prepevala kot delata, posebno če sem videla solnce. Kako lepo je bilo na dvorišču... Pesni so mi prihajale iz globine sreca.

— Vrjamem, saj si rojen slavček.

— Od onega časa so mi rekli Pevka, in ko sem bila stara šestnajst let, so me izpustili iz poboljševalnice. Na vratih sem srečala krčmarico in tri druge ženske, ki so me včasih obiskale. Že dalj časa so mi obetale, da mi bodo preskrbele službo, takoj ko bom proti.

— Aha — sedaj se mi je začelo svitati — je rekel Zbadač.

— Angelček, otrok, ljubica — so me prosile ženke, kaj ne, da

boste stanovali pri nas? Lepih oblek boste imeli na razpolago, živelibote v veselju in zadovoljstvu. — Zbadač, lahko si misliš, kako so vplivale na me take besede. Toda ker sem imela tristo frankov, sem magnala sovoddnice mleč sami pri sebi: Šivati znam, imam nekaj denarja in mlada sem.

— Mlada in lepa — je pristavil Zbadač.

— Osem let sem bila v zaporni, kazaj bi ne vživala malo življenceja; to nikomur ne škodi. Ko bo denar pri kraju, bom že dobila delo. Tristo frankov je šlo, kot da bi jih pihiul. Sprva sem si kupovala evetlie in si z njimi krasila svojo sobo. Oh, kako ljubin evetlie!

Nato sem si kupila lepo obleko, najela sem si osla in ga jahala proti St. Germainu.

— Ali si imela že fanta? — je vprašal Zbadač.

— Ne, zakaj? Hotela sem biti samosvoja gospodinja. Na izlete sem hodila z neko svojo prijateljico, ki sem jo spoznala v poboljševalnici. Rekli so ji Grlica, ker se je venomer smerjala.

— Grlica? Grlica? — je premišljeval bandit — jaz jo ne poznam.

— O, vratjamem, da jo ne poznam. Grlica je poštano dekle in dobra delavka. Sedaj zasluži preko dva franka na dan... Jaz se jo ne upam več obiskati... Prišel je čas, ko sem imela še trijstirideset frankov.

— S to svoto bi začela kako malo trgovino — je svetoval Zbadač.

(Dalje prihodnjič.)

POZOR SLOVENCI!

Kedor izmed rojakov ima dobiti kaj denarja iz starega kraja, naj nam piše po našo poštno položnico, ali pa naj nam naznamo naslov, kam se ista v stari kraj odpolje, potom katere se denar na pošti vplača, in mi mu ga takoj po prejemu izplača, ker to je edina pot, po kateri pride najprej do denarja kar se je že marsikdo lahko prepričal.

Pridite, dokler je prilika, dokler morete še kaj kupiti! Ne odlažajte na jesen in pomlad, ampak pridezdaj, da ne pregledate same zemlje, ampak tudi, da vse izvrstno raste in vse bogato obrodi. Krže Mladč Land Co., 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Pišite in pridez vselej na ta naslov in nikamor drugam ne.

Frank Sakser.
82 Cortlandt St., New York City.

NAZNANILO.

Tem potom naznanjam rojakom v Minnesoti, da prodajam lotte v Duluthu, Chisholmu in drugih mestih v Minnesoti. Ravnotako imam na prodaj več sveta v Oliver Township, Wis., ter mnogo najboljših farm in tudi hiš po Range.

Začeno pa tudi naznanjam, da sem pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda".

Rojakom zagotovljamo, da bode vsakdo z mojo postrežbo zadovoljen. Pojasnila na vsakovrstna vprašanja dajem rojakom radevolje, naj si bodo že pismena ali ustnema. Pišite torej še danes, ali se zglastite pri meni na Minnesota Ave., Gilbert, Minn.

S spoštovanjem se priporočam
Louis Vessel,
P. O. Box 337, Gilbert, Minn.

DOKAZANA RESNICA.

Če ste že gledali za svet vseposod, zakaj bi ne prišli pogledati tje, kjer je danes že veliko slovenskih farmerjev! Tam vidite na svoje oči, kako lepa polja so. Tam govorite s svojim rojakom farmerjem, pa ga vprasate o vsem. Tam se lahko na svoje oči prepričate, kako lepa polja so napravili farmerji v teku enega ali dveh let. Tudi tisti, ki so naselili letos gori, imajo že polno obdelanega in vse raste, da ne dobiti zlepja takega polja, pa gre se lahko kamor hoče. Pridite zdaj pogledat, pa se boste edini, kakšna polja so napravili naši pridni farmerji v teku par mesecov. In skoro vse so začeli s tako majhnim denarjem, da bi ne shajali nikjer kot shajajo tam, kjer je resnicni tate.

Mr. LEO ŠTRUKELJ, ki je zastopnik Slovenic Publishing Company in pooblaščen pobirati naročnino za list "Glas Naroda", kakor tudi druga naročnina. Sedaj je v okolici Pittsburgha, Pa.

Vedno in povsod so šli naši rojaci na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uverjeni, da bode tudi novemu potniku na prvem potovanju tako. Rojaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Sedaj je v okolici Pittsburgha, Pa.

Vedno in povsod so šli naši rojaci na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uverjeni, da bode tudi novemu potniku na prvem potovanju tako. Rojaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Sedaj je v okolici Pittsburgha, Pa.

Vedno in povsod so šli naši rojaci na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uverjeni, da bode tudi novemu potniku na prvem potovanju tako. Rojaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Sedaj je v okolici Pittsburgha, Pa.

Vedno in povsod so šli naši rojaci na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uverjeni, da bode tudi novemu potniku na prvem potovanju tako. Rojaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Sedaj je v okolici Pittsburgha, Pa.

Vedno in povsod so šli naši rojaci na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uverjeni, da bode tudi novemu potniku na prvem potovanju tako. Rojaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Sedaj je v okolici Pittsburgha, Pa.

Vedno in povsod so šli naši rojaci na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uverjeni, da bode tudi novemu potniku na prvem potovanju tako. Rojaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Sedaj je v okolici Pittsburgha, Pa.

Vedno in povsod so šli naši rojaci na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uverjeni, da bode tudi novemu potniku na prvem potovanju tako. Rojaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Sedaj je v okolici Pittsburgha, Pa.

Vedno in povsod so šli naši rojaci na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uverjeni, da bode tudi novemu potniku na prvem potovanju tako. Rojaka našega nove